VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 12 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodsaankondigingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Wij hebben in ons N°. van den 7. dezer bewezen, dat het geheele thans aanhangige conversie-plan van den heer VAN HALL met even weinig [illegible] nen onzer regering.

En dit kon ook niet anders: onder ons *tegenwoordig* ministerie behoort eene conversie, die zonder kapitaalsverhooging de interest *merkelyk* vermindert tot de *più vota;* zij is met den geheelen gang van zaken onvereenigbaar; de finantiele quaestie is hier met de politische één.

De staat neemt in tijden van nood en geldelijke verlegenheid sommen op tegen zekere rente, die door het geringere vertrouwen, dat de geldschieters op zulk een oogenblik in den staat stellen, of door het misbruik, dat de beurs van de verlegenheid der regering weet te maken, natuurlijk vrij hoog is. — Redt zich de staat uit den nood, komt er een bekwamer bestuur aan het roer of meer orde en goede trouw in de zaken, dan daalt de rente-standaard, waartegen het geld kan opnemèn, van zelfs en de mogelijkheid eener conversie zonder kapitaalsverhooging is daar.

In zulke omstandigheden bevindt zich ons land echter nog niet.

Het is waar, gedurende eenige jaren is het te kort gedekt door de millioenen *vrywillig* in de schatkist gestort, doch zijn die jaren voorbij dan is onze toestand wederom de oude. — Verandering van systeem is door niemand nog waargenomen; radicale verbetering is nog niet beproefd, laat staan begonnen; handel en nijverheid gaan nog altijd achteruit; de volksgeest kwijnt nog evenzeer onder instellingen die hem knellen; met één woord, het fatale stelsel, dat eerst ons rijk vanéénscheurde, en later het overgebleven deel van dag tot dag zijnen ondergang nader bragt, een stelsel, welks verderfelijke strekking *inconfesso* is, dat ons land doodelijk geweest is onder de regering des vorigen Konings, waarvan wij onder eene alles verpletterende staatsschuld gebukt de wrange vruchten smaken, dat geheele systeem van behoud *quand même*, waaraan al onze nationale ongelukken te wijten zijn, heeft nog geen plaats gemaakt voor een ander, liberaal genoeg om alle eigenbelang voorbijziende het goede te willen, en krachtig genoeg om het door te zetten.

Zoolang dus het ministerie weifelend den ouden weg bewandelt is er geene rede om te gelooven dat de kapitalist *nu* zijn geld goedkooper aan den staat zal afstaan dan vroeger, en bij gevolg geene mogelijkheid tot eene *afdoende* en *voordeelige* conversie. — Alleen eene verwisseling der 5 en 4½ pCt. à pari is thans (dank aan de 127 millioenen en de daling des rente-standaards bij onze naburen) mogelijk zonder ons de toekomst te bederven. Meer geeft ons het ministeriele plan ook volstrekt niet (zie ons N°. van den 7. dezer), het eenige onderscheid is dat er, volgens dat ontwerp, tevens eene verhooging van kapitaal ten bedrage van 13 millioenen zal plaats hebben, hetwelk misschien zeer in den geest der geldschieters en beursspeculanten mag vallen, doch, ondanks alle sophismen, der natie moeijelijk als een voordeel kan worden aangerekend.

Tot die conversie bepale men zich dan ook voor het oogenblik. — Weet het ministerie in het vervolg meer vertrouwen in te boezemen (waaraan wij twijfelen), of komen er andere mannen aan het bestuur (hetgeen wij vurig hopen), dan zal evenzeer de verwisseling der 4% in 4 pCt. eene *zonder kapitaalsverhooging* mogelijk worden. — Eerder niet.

Zoo handelde men in Engeland; toen daar te korten waren dekte men die eerst en bragt de inkomsten met de uitgaven in evenredigheid. Toen ten gevolge daarvan het nationaal crediet zich gevestigd had converteerde men onlangs de 3½ in 3 pCt. zonder opoffering voor de schatkist. Dien weg volge men bij ons. Door conversie worden de finantien van eenen staat niet hersteld, maar herstelling, regeling der finantien maakt conversie eerst mogelijk.

Deze eenvoudige beginselen van staathuishoudkunde veroordeelen het ministeriele ontwerp onherroepelijk. Alleen omdat ze zoo dikwijls miskend worden, *en het soms in het belang van personen kan vallen ze te miskennen*, herhaalden wij ze.

Moge onze vertegenwoordiging toch het belang DER GEHEELE NATIE voor oogen houden!

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

In aanmerking nemende dat, ingevolge bij hen ingekomen berigt, het verkoopen van Plunjes door Schepelingen van Zr. Ms. Marine wederom hand over hand toeneemt, vermeenen de Ingezetenen andermaal te moeten herinneren, dat bij de wet van den 12 December 1817 (Staatsblad N°. 33) *eene boete van Honderd* tot *Vyfhonderd Guldens*, of wel naar gelang der omstandigheden, *eene gevangenisstraf van ten minste drie en ten hoogste twaalf maanden* is bedreigd tegen de zoodanigen die militaire kleeding- of monteringstukken, wapenen of iets zigtbaar tot de uitrustings of onderscheidings-kenmerken van een Militair behoorende, hebben gekocht, ontvangen of, onder welke benaming ook, onder bewaring mogten hebben, zonder de persoon van wien gekocht of ontvangen is te kunnen aanwijzen, en dat de bepalingen van voorschreven wet, blijkens den aanhef van dezelve, zoowel op de kleedingstukken en andere voorwerpen van 's Rijks Zeelieden als op die van het Krijgsvolk te Lande toepasselijk worden geacht, — Wordende een ieder tevens bij vernieuwing ernstig gewaarschuwd, om zoodanige voorwerpen niet anders in te koopen of in betaling van schulden aan te nemen dan na zich alvorens te hebben overtuigd dat de personen van wien de inkoop geschied, tot de vervreemding der aangehaalde voorwerpen, volgens de bestaande verordeningen, de vereischte bevoegdheid bezit, ten einde zich niet bloot te stellen aan de boeten of straffen welke bij de voorschreven wet zijn bedreigd.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 7. Junij 1844.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Men leest in den *Standard*, in het gedeelte gereserveerd voor de officiële of half officiële berigten, het volgende:

Wij zijn in staat gesteld met zekerheid mede te deelen, dat de reis des Keizers van Rusland naar Engeland besloten is geworden na de publiciteit van de nota van den Prins van Joinville over de Marine.

Wat aan deze bewering eenig gezag verleent is, dat de *Standard* het eenige ministerieel avondblad, en de *Morning Harald* het eenige ochtendblad is dat het ministerie openlijk ondersteunt, het is meer dan waarschijnlijk dat deze mededeeling van het *Foreign Office* afkomstig is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6. Junij. Het schijnt dat de regering reeds maatregelen tegen Marocco genomen heeft: de *Moniteur Parisien* zegt: « Een brief uit Toulon van den eersten Junij berigt, dat eene divisie van het evolutie-eskader bevel ontvangen heeft, om naar de kusten van Marocco te vertrekken." Voor zoo ver men in het publiek weet, schijnt de Keizer tot vijandelijkheden gezind, en men ziet met ongeduld uit, dat de regering iets omtrent den toestand der zaken bekend make. Men meent te weten, dat er te Toulon almede bevel ontvangen is om nog een regement ter versterking van den Maarschalk *Bugeaud* naar Algerie te zenden. Die bevelhebber, welke te Algiers was aangekomen, is den 28. Mei van daar weder op weg gegaan. Een statistiek der bevolking van het Marokkaansche rijk, in onze papieren medegedeeld, brengt dezelve op bijna negen millioen, verdeeld als volgt: Amazirgs bereberen 2.300.000, Amazirgs schellechs 1.450.000, Mauren 3.550.000, Arabieren van zuiver ras 780.000, Joden 340.000, Negers 120.000, Christenen 300, Renegaten 200, te zamen 8.800.500 personen.

— Op den jongen spoorweg van Parijs naar Orleans heeft wederom een voorval plaats gehad, maar ditmaal evenwel heeft het gelukkig geen menschenlevens gekost.

Tusschen het station van Entrechy en dat van Etampes ligt eene steengroeve, die door de spoorweg-maatschappij bediend wordt; de uit de groeve gehaalde steen wordt door middel van met paarden bespannen waggons in den loop van den dag tot aan den spoorweg gebragt, en van daar voorts des nachts met stoom naar de verdere bestemmings-plaats verwerkt. Nu heeft men de onvoorzigtigheid gehad, de met paarden bespannen waggons aan den spoorweg te doen aankomen, juist op het oogenblik dat de middag-trein van Parijs voorbij kwam. De karrenpaarden zijn van het gedruisch verschrikt, hebben het bit tusschen de tanden genomen, zijn op den spoorweg geholt en onder den locomotief geraakt, die over hen is heengegaan. Twee paarden zijn op de plaats dood gebleven en aan een derde zijn drie beenen gebroken; men zegt dat een der geëmploijeerden, een der stokers, gewond is; de treden van de waggons zijn door het stoten tegen de lijken der paarden gebroken, maar niet eenig reiziger heeft eenig letsel bekomen.

BELGIE.

— Op den spoorweg bij Mons is ll. Zondag weder iets gebeurd, dat noodlottige gevolgen had kunnen hebben. De ketting, die den wagentrein aan de locomotief verbindt, is plotseling gebroken. Toen de machinist dit zag, vertraagde hij den gang der locomotief; gelukkiglijk echter ontstond er, bij het voortrollen van den trein, geene botsing, maar de verkregene snelheid van denzelven was niettemin zoo groot, dat hij langs de gladde baan, schoon niet meer voortgesleept, zonder locomotief op het nabij gelegen station aankwam.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 8. Junij. Het Hof heeft gunstige tijdingen van het smaldeel, onder bevel van Z. K. H. Prins *Hendrik*, ontvangen. Hoezeer hetzelve met tegenwind vertrokken is, bevond het zich, op het oogenblik dat de berigten werden afgezonden, in het gezigt van Ostende.

— Bij het onderzoek van het wetsontwerp, nopens de conversie, heeft de meerderheid van de Tweede Kamer verklaard, in de tegenwoordige omstandigheden, hare goedkeuring te kunnen verleenen aan de voordragt der regering, om eene conversie in 4 pCts. schulden te beproeven. Hoezeer erkennende, dat de voorgestelde verwisseling van 2½ pCts. Belgische inschrijving, tegen 2½ pCts. Nederlandsche, uit het oogpunt der aanzienlijke kapitaals-vermindering, welke daardoor zou verkregen worden, zich niet ongunstig aanbeveelt, heeft nogtans de groote meerderheid gemeend, voor 's hands zwarigheid te moeten maken, om tot dat voorstel toe te treden, zoo wel uit aanmerking, dat men daardoor verstoken zoude zijn van de oogenblikkelijke aanzienlijke winst, die van eene te geldemaking der Belgische inschrijving kan verwacht worden, als ook — en deze beweeggrond werd door de meerderheid van groot belang geacht — omdat men daardoor een krachtigen hefboom uit de handen zou geven, om den voorgenomen maatregel van conversie spoedig en zeker te doen gelukken. De meerderheid achtte den termijn van drie jaren te lang tot de uitvoering van den maatregel der verwisseling en uitgifte van nieuwe schuld, en oordeelde, dat dezelve zou kunnen worden beperkt tot den laatsten December 1845. Men acht de voorgedragene courtage te hoog gesteld; in den regel toch wordt thans door de makelaars, bij omzetting van groote partijen, niet meer dan 1/8 wegens courtage berekend. De meerderheid was van gevoelen, dat het voor niet voldoende moet gehouden worden, dat alleen van de *uitkomst* en *slotsommen* der bij deze wet bedoelde operatiën aan de Staten-Generaal mededeeling zal worden gedaan, maar dat deswege een volledig verslag behoort te worden toegezegd, in voege als bij art. 85 van de wet van 6. Maart jl., is gedaan. In de meeste afdeelingen heeft men het wenschelijke eener herziening van de Grondwet ter sprake gebragt. Vele leden hebben verlangd, dat bij deze gelegenheid aan de regering de hoop en het vertrouwen zoude worden te kennen gegeven, dat, na het tot stand brengen eener conversie, tot die herziening eerlang besloten moge worden."

GRONINGEN, den 6. Junij. In den namiddag van den 2. dezer, omstreeks ten 3 ure, is er brand ontstaan in de woning van zekeren *Kristiaan Kristiaans Kok*, te Veele onder de gemeente Vlagtwedde, met dat ongelukkig gevolg, dat de geheele behuizing en vele huismeubelen, eenig boeren beslag en koren, zoo mede drie varkens, eene prooi der vlammen zijn geworden. De oorzaak van den brand is niet bekend, doch de behuizing, alsmede de daarin aanwezige roerende goederen, waren tegen brandschade verzekerd.

In den avond van dienzelfden dag, omstreeks ten 11 ure, is de behuizing van *Harm Alberts Tolkamp*, in de Oostwolder Ækamp, onder de gemeente Midwolde, geheel afgebrand. Deze brand is, aangezien de bewoners en derzelver naburen te bed lagen, niet eerder ontdekt

dan voor dat de bekleeding in lichte laaije vlam stond; zoodat, ook dewijl dezelve ver van het dorp verwijderd is, geene hulp kon worden aangebragt. Het vee (uitgezonderd vijf jonge varkens, behoorende aan een van deszelfs naburen) is gered, doch het voorhanden boeren beslag, de huismeubelen, een gedeelte van de kleederen, benevens pl. min. 10 mudden rogge en 20 à 30 mudden haver, is eene prooi der vlammen geworden. De oorzaak van den brand is niet bekend, maar het huis en de losse goederen zijn voor brandschade verzekerd.

UTRECHT, den 8. Junij. Wij vernemen, dat Z. K. H. prins *Hendrik der Nederlanden* aan den zeeschilder *P. J. Schotel*, (zoon van den beroemden zeeschilder van dien naam) te Medemblik, een prachtige doekspeld heeft vereerd *tot een aandenken en bewijs zijner byzondere tevredenheid* over eene door dien schilder aan Z. K. H. verkochte Schilderij, voorstellende *de komst van Z. M. den Koning, aan boord van het stoomjagt* de Leeuw, *ter inspectie van het eskader onder het bevel van Z. K. H. prins* Hendrik der Nederlanden, *ter reede van Vlissingen den 14. July 1843.*

MENGELINGEN.

Schetsen uit Parijs.

I.

DE PUBLIEKE SCHRIJVER.

Ziet gij dat kleine houten huisje dat men door radertjes verplaatst en den eigenaar de gelegenheid geeft om 's morgens in de Chaussée-d'Antin te wezen en 's avonds in de Marais nachtverblijf te houden; om heden bewoner van het 5., morgen bewoner van het 10. arrondissement te zijn; is dit nu niet gemakkelijk om zich aan de nationale garde (schutterij) te onttrekken.

In dit beweegbaar huis woont de Béranger der voorsteden, de Sevigné der naaistertjes, de Cicero der keukenmeiden, de Plutarchus der goede kinderen en de Vadé der stoppertjes. — Kortom de nieuwe abt Pellerin; mijnheer PLUMÉ (zoo heet de publieke schrijver) doet zijn middagmaal met eene petitie en ontbijt met de verwijtingen van eene verlatene vrouw aan haren ontrouwen beminde, terwijl de brief van een recruut aan zijne ouders hem veroorlooft een glaasje te drinken.

Mijnheer PLUMÉ is een man van naam, en maakt hij al geen verzen zoo is hij toch zeer bekwaam in proza. — Men verdringt elkander om bij hem binnen te geraken en ofschoon het huisje slechts twee personen kan bevatten, waarvan een er altijd staande moet blijven zoo belet zulks M. PLUMÉ niet om iedereen te zeggen « Neem plaats als 't u blieft."

Een jong meisje komt zachtjes met een geheimzinnig en vergenoegd gelaat en zegt tot den nomadischen schrijver:

« Mijnheer, spoedig een mooi briefje. Zeg hem dat ik « mij dezen avond aan de fontein des Innocens zal be- « vinden.

« Goed, goed, ik begrijp U, antwoordt de schrijver met « een half schalksche glimlach: ik zie wel wat gij begeert, « er moet teederheid in, niet waar?" O! jeetje ja dat zal « mooi zijn; maakt gij dat maar net zoo als gij wilt."

Welken prijs wilt gij besteden? « Och op geld zie ik « niet! als het briefje maar goed is ik wil zes stuivers betalen." « Zes stuivers! . . . Kunt gij uw naam zetten? « neen mijnheer."

De schrijver beschouwt haar glimlagchende en murmelt tusschen de tanden. Ha! ziedaar een die nog nietmetal weet, zoo kunnen de zaakjes gaan, het vervloekte onderling onderwijs heeft haar nog niet bedorven.

Mijnheer PLUMÉ vouwt den brief toe en vraagt of hij er het adres op zal zetten. — De kleine antwoord eene kleur krijgende; « zet er op, aan Mijnheer JULES. . . dat is genoeg." — Hoe? heet hij JULES, dat is genoeg — « Oh! wat zijt gij ondeugend! . . . . ik zeg u JULES, . . ik zal den brief aan zijn portier overhandigen."

De kleine neemt haar briefje en verwijdert zich zoo spoedig. . . . net zoo spoedig als men het geluk naloopt.

Op haar volgt een jonge boer, die slechts sedert twee maanden te Parijs woont en als lakkei bij eene danseres van de opera in dienst is getreden.

« Mijnheer," zegt hij, « ik moet een brief hebben om « mijne moeder te doen weten dat ik hemden en kousen « moet hebben; ook dat mijn vader mij nog twintig fran- « ken buiten haar weten moet zenden. . . ook vele wen- « schen voor hunne welstand. . . ach! ik moet ook zak- « doeken hebben. . . . Vergeet niet het kompliment aan mijn « oom . . en aan mijne nicht JEANNETTE. . ook dat de hooge « schoenen die ik mee heb genomen versleten, zijn en hoe « het met de borstkwaal van tante is. — Ziedaar tien stui- « vers breng mij dat eens goed in orde."

Mijnheer PLUMÉ neemt het geld en maakt hetgeen hij gehoord heeft tot een geheel; de nieuw aangekomene spreekt, terwijl hij schrijft altijd door, er schiet hem telkens nog iets te binnen: « Ach! ik moet ook een vest « hebben . . zegt hun dat ik eene goede dienst heb . . . . « dat men mij ook mijn loon nog niet heeft betaald . . . . . « het compliment aan buurman RIFFLARD . . . . . dat mijne « meesteres mij wil slaan, . . . Vergeet ook niet aan mijn « vader te schrijven dat ik altijd zijn zoon blijf."

De jongeling neemt zijn brief en brengt dezelve naar de post.

Deze vertrokken zijnde komt er eene keukenmeid met woedende blikken en eene half geplukte duif in de hand. — De toorn schittert in haar gelaat. « Mijnheer" zegt zij een' daalder op de tafel van den schrijver werpende, want eene vertoornde vrouw geeft om geen geld: « spoe- « dig, gaauw! een brief aan den trouweloozen . . met « uwe zwartste inkt . . . . . de schurk! dien ik met de blonde « JOSEPHINE heb zien wandelen. — Schrijf hem dat het uit « is met ons! . . . . geen bouillon, geen hutspot, geene « confituren! . . . . hij zal zich de vingers van verdriet af- « bijten, de verrader; hij zal zien dat ik de vrouw niet « ben waar men ongestraft mee zal kunnen spelen."

« Ziedaar: zegt mijnheer PLUMÉ door de daalder in verrukking gebragt, « een brief die hem bloedige tranen zal « doen storten." — « Het is goed mijn ventje ik zal hem dezelve met mijn zuster zenden."

De razende vrijster is heen gegaan. — Mijnheer PLUMÉ sluit zijn huisje om te gaan ontbijten. — Hij wrijft zich vrolijk de handen en zegt onderweg tot zich zelven: « dat gaat over- « heerlijk, er zullen altijd hartstogten zijn: ergo zal er « altijd wat te schrijven zijn. — Drinken wij op de gezond- « heid der teedere harten en op de afschaffing van het « onderling onderwijs."

Ingezonden Stukken.

Die zich aan anderen spiegelt, spiegelt zich zacht.

Waarachtig is het gezegde van den geschiedschrijver PÖLITZ: » de geschiedenis moet ons voeren tot *wysheid, tot bedachtzaamheid, tot krachtdadig werken*; want slechts aan ons ligt het, wanneer wij niet door de verhevene voorbeelden, die de geschiedenis ten toon stelt, beter, beschaafder en *doorzigtiger* worden. Gebeurt dit niet, dan hebben wij vruchteloos in dit boek des voorledenen gelezen, en de nakomelingschap moet aan de reeks der voormalige dwaasheden en dwalingen ook de lijst der onzen aansluiten." Heeft het Nederlandsche volk bij het volteekenen der vrijwillige leening de voorbeelden onzer vaderen ter harte genomen wanneer dezen bewezen, dat voorafgaande gebeurtenissen voor hen niet vruchteloos vervlogen waren. Uit de geschiedrollen willen wij het door de nakomelingschap te vellen oordeel opmaken. Bij het vervaardigen der wet schijnt de regering eenigzins aan de vroegste dagen gedacht te hebben. Den oorsprong der belastingen en het gevolg der oorsprong zagen wij zich vereenigd. Wij zullen ons naauwkeuriger uitdrukken.

Er bestonden, gedurende de eerste hertogelijke en gravelijke tijden, geene, gelijk in onze dagen, geschreven staatsregelen, noch kende men eenige grondwetten, door welke een zeker onderscheidend gezag aan den vorst en het volk werd toegewezen. De geheele betrekking tusschen en het verschillend gezag van Vorst en volk was gegrond op eenige weinige algemeen erkende staatsregelen, ontspruitende uit de oorspronkelijke regten der vrije ingezetenen. Naar een dier weinige algemeen in Europa, en dus ook in ons land, erkende staatsregelen mogten de vrije ingezetenen niet belast worden, en er mogt geen geldsonderstand van hen door de vorsten gevorderd worden, dan bij derzelver wil en met derzelver toestemming. De oorsprong daarvan moest gezocht worden bij de Franken, na de verovering van Gallië. De vorst voorzag niet alleen in de behoeften van zich zelven en van zijn hofgezin, maar hij was tevens verpligt voor de benoodigdheden van den staat te zorgen. De behoeften der vorsten nam toe, de mindere eenvoudigheid der zeden, de grootere omslagtigheid der regering eischte meerder tot instandhouding van den staat, en de gewoonte om huurlingen voor den krijg aantenemen berokkende groot geldsgebrek. Hoe daarin te voorzien? Niemand was verpligt iets te geven. De vorsten baden, dat is verzochten, edelen en steden om onderstand in geld. In het eerst waren deze *vrywillige beden*, zoo als zij genoemd werden, zeldzaam; doch naar maten het stijgen der behoeften werden deze beden zeer vermenigvuldigd; gingen gepaard met leeningen tegen woekerige interest. Later ontaarde dit alles in belastingen. De vrijwillige beden waren den oorsprong der belastingen. In Maart zagen wij beiden vereenigd. Doch hoe waren onze voorvaderen daarbij? Uit het regt om geld te weigeren of om bij het sluiten van voordeelige verbindtenissen borg te wezen sproot een uitgebreid vermogen voort. Wie begrijpt niet dat de heeren en steden tot zoo iets niet overgingen, zonder daarbij voor zich bijzondere regten te bedingen, dat de vorst tot geene gewigtige staatsaangelegenheid zonder hen konde overgaan of durfde te besluiten? Indien aan ons niet alles geopenbaard wordt willen wij niet handelen, was een Germaansch denkbeeld. Toen werden de standen staatsligchamen, door de vorsten erkend, het streven was nu niet zoo zeer meer naar het verkrijgen van bijzondere vrijheden of voordeelen. Neen meer voor het algemeen, meer om de gebreken der regering tegen te gaan, te herstellen, om te zorgen dat de vrijwillige beden niet zoo zeer behoefden toe te nemen. De vrijheden als behoorlijke acten opgemaakt, door den vorst en het volk bezworen, kunnen, als oorsprong der latere staatsregelingen, der grondwetten beschouwd worden. De denkbeelden dier tijden waren zoo verward zoo verkeerd niet. « Wanneer de vorsten geld noodig hadden," zegt de heer VAN SPAEN, inleiding tot de geschiedenis van Gelderland d. III p. 455, » stond het publiek crediet althans niet tot het oneindige open. De staatkunde had nog het regt der overheden en gezagvoerders niet uitgevonden, vrijwillige en gedwongene leeningen van de *ingezetenen* te *eischen*. Deze vrucht van verlichting was, in eeuwen die de hedendaagsche wijsbegeerte als onder een slaafsch juk gekluisterd, als zuchtende onder de barbaarschheid van het leenstelsel, beschrijft, ten eenemalen onbekend. De schattingen waren gering, door de onvrijen op te brengen en geenzins willekeurig. Een ieder moest de wapenen opvatten ter verdediging van haardsteden en altaren; maar de voorouders zouden zeker niet toegegeven hebben, dat bij die personele dienst, welke geenzins tot de bijzondere verschillen van den landvorst of van zijne bondgenooten uitgestrekt konden worden; hunne bezittingen en goederen nog met menigvuldige belastingen, waarvan de namen en kunstwoorden eene wetenschap op zichzelve is, bezwaard wierden." 's lands staten stonden echter de beden niet toe, voor en aleer de grieven gebeterd waren. Menigvuldig zijn daarvan de voorbeelden in de placaat- en charterboeken zoowel van Gelderland, Vriesland als Holland te vinden. Eerst werden de staatsregelingen of liever voor dien tijd privilegien nagezien en naar de behoeften verbeterd, dan gaf men geld. Eén voorbeeld zij genoegzaam: MARIA, 's lands staten te Gent beschreven hebbende, om in den bezwooiden toestand der geldmiddelen en de verwarring der zaken, bij vijandelijke bedreiging van de zijde van Frankrijk, te helpen voorzien, zoo verklaarden deze, — uit haren mond de droevige omstandigheden des vaderlands verstaan hebbende, — dat zij met geheel hun hart tot hulp en bijstand genegen waren, doch dat de landen ten tijde van Hertog KAREL door gedurige oorlogen ten uiterste in hunne geldmiddelen waren uitgeput, en daarenboven, sedert eenige jaren groote inbreuk op de voorregten der ingezetenen was geschied, welke men gaarne eerst hersteld zoude zien. MARIA schonk daarop het groot privilegie, waarin zij onder anderen beloofde geene hooge of lage ambten aan eenigen vreemdeling gegeven zouden worden. Groot placaatboek d. II bladz. 658.

Gezegdens dat eerst het geld daar moest zijn, dat dan eerst herzieningen volgen konden, ja zelfs bedreigingen van den magtigen en geduchten KAREL vreesden de staten van één gewest afzonderlijk zelfs niet. In 1530 zeiden die van Holland, » dat men te veel kon afeischen, doch dat daar redelijk weigeren tegen overstond;" bij eene andere gelegenheid » dat zij geen last hadden iets te consenteeren; ten ware dat de voorsz. heure conditien eerst en de alvoiren effect sorteerden." Toen de opvolger van KAREL later zich niet meer aan die antwoorden stoorde, toen hij evenwel voortgaan wilde zijne placaten ten uitvoer te leggen, en belastingen tegen den wil van het volk zonder herziening der grieven geëischt werden, toen riep het volk luide, wij kunnen wij willen niet meer betalen! Vreesselijk waren de gevolgen. De kiemen, de oorsprong van den oorlog tegen PHILIPS zijn niet in de reformatie te zoeken. Het was een middel om de gemoederen meer en meer aan te wakkeren. Moet eene staatsregeling herzien worden, bestaan er grieven die men gaarne zag verdwijnen, zoo bied derhalven een benarde finantieele toestand daartoe de schoonste gelegenheid aan. Is zij voorbij, zoo is het vooruitzigt verloren. Dezelfde tijden moeten dezelfde gelegenheid wederom doen geboren worden. Dat alles heeft men dan aan zich zelven te danken. Tot krachtdadig werken worden krachtige vertegenwoordigers geëischt. Eénmaal in het jaar is het het volk gegeven deswegens de meening te uiten. Wat zal die verkiezing in dit jaar ons baren? Men kan nu slechts voor het toekomende zorgen — het gedane neemt geen keer. — Las men nu niet, of vruchteloos in het boek des voorledenen, zorgen wij dan dat aan de reeks der dwaasheden en dwalingen ook lateren zich niet aansluiten. —

Advertentien.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Maandag den 26. Junij 1844 en volgenden dag, telkens des voormiddags ten 10 ure te beginnen, in het Lange Groenewoud te Vlissingen, Wijk G. N°. 32, presenteren te Verkoopen:

Eenen netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Bedden, Dekens, Kussens, Stoelen, Tafels, Secretaire, Pendule en Bloemvazen, Porcelein, Kristal, Glas en Aardewerk, Koper, Tin en IJzerwerk, en een gedeelte der BIBLIOTHEEK door wijlen D°. *TERNOOY APÊL* nagelaten, waarvan de Catalogus gedrukt en alom verkrijgbaar is gesteld.

De Goederen en Boeken zijn den 21. en 22. Junij voor een ieder te zien, en zal met den Verkoop der Boeken aanvang worden gemaakt Dingsdag den 25 Junij, des namiddags ten 2 ure.

§ § § Beste LUIKSCHE KALK voor 55 Cent de mud en de beste DORDSCHE TRAS voor *f* 1.30 de mud, vrij aan het Schip, te bekomen bij Schipper *A. AKKERMANS*, leggende in de Pottekaai te Vlissingen.

§ § Terstond een KINDERMEISJE benoodigd, bij Mevrouw *MUSQUETIER*, Wijk A. N°. 186, bij de Duinpoort.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11. Junij. Sedert den 8 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Norden, J. B. Krinse, Corintz, P. Smith, beide Matanzas, suiker, the Pembroke, J. Hankens, Towij, porcelein en aarde; Dora, J. P. Krohn, Dantzich, gezaagd hout; Louise Augusta, T. A. Zimmermann, Koningsbergen, garst en raapzaad; Auguste, J. C. Jans, Callienborg, graan, la Reine, J. R. Jansen, Hull stukgoed; Alberdina, G. Venema, Aarhuus, garst; Gustaaf Adolph, H. Jork, Riga, hennepzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Princess Victoria, T. Jackson, Hull, stukgoed.

MIDDELBURG, den 10. Junij. Vrijdag ll. is alhier ter reede gekomen het barkschip de Stad Zierikzee, kapitein J. C. Hoek, van Batavia, bestemd naar Middelburg.

— Den 24. Januarij ll. is in goeden staat te Batavia gearriveerd het barkschip de Onderneming, kapitein J. A. van Beven.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.